

Ukrainian Orthodox Church of Canada

Українська Православна Церква в Канаді

L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**«ТУЛІТЬСЯ ДО
ДОБРОГО»**

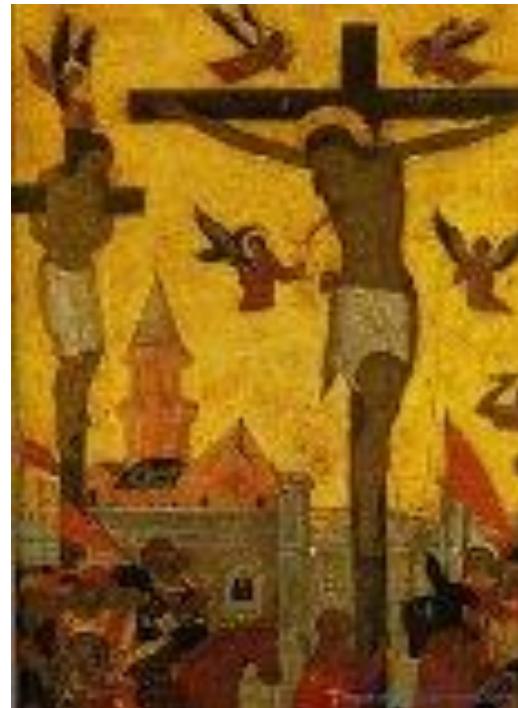
**Шоста Неділя по
П'ятидесятниці**

**«HOLD ON TO WHAT IS
GOOD»**

***Sixth Sunday after
Pentecost***

**«ATTACHEZ-VOUS DE
TOUTES VOS FORCES AU
BIEN»**

***Sixième Dimanche après la
Pentecôte***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до доброго!». Ми знаходимо такі слова настанови в сьогоднішньому Апостолі (Рим. 12:6-14).

Хіба не дивно, що Св. Апостол Павло говорить про щирість у любові? Чи дійсно можлива така любов, яка не є щирою? Чи не було б це просто лицемірством і насправді - зовсім не любов'ю? Звичайно, це так! Тим не менш, це справді - корисне напачування від Павла, тому що нам дійсно не завадило б перевірити цю любов, яку ми повинні мати для Господа і для інших.

На жаль, є пристрасті, які ховаються під маскою любові, але які є нічим іншим як егоїзм і бажання домінувати в житті інших людей. У цьому велике зло, і принесло - і приносить - воно в світ багато смутку й трагедії.

Ось чому Апостол Павло, після свого заклику про щирість у любові подає і вимогу, щоб ми щось і ненавиділи – а саме, щоб ненавиділи ми зло та

тулилися до доброго. Добре робимо, коли перевіряємо наслідки своїх дій і слів, які викликані тим, що ми називаємо «любов'ю». Якщо вони не добри, якщо вони приносять шкоду іншим, то дуже правдоподібно те, чим ми потішаємо себе - справді не любов, а егоїзм якому ми дозволяємо домінувати в нашому житті та житті інших людей, намагаючись у той же час обманювати себе та інших, надавши йому ім'я чогось святого і доброго – «любов». Були - і є й сьогодні - дуже багато прикладів такого роду «любові» в світі.

Можна подумати про лідерів культів і релігійних рухів, деякі з яких привели до смерті своїх власних послідовників. Або про владолюбних батьків, які, як виглядає, ніколи не дадуть змогу своїм дітям стати вільними та незалежними, тому що вони просто не можуть відмовитися від свого бажання мати владу над ними. Така «любов» не є хорошою справою взагалі - насправді вона ж зла, і тим більше небезпечна вона, бо ж спокуслива і інколи навіть видається благородною і саможертованою. Але наслідки такої «любові» видають і розкривають її дійсну суть.

Св. Павло каже нам, щоб ми тулилися до доброго. Це дійсно єдиний спосіб піznати і висловити справжню любов: любити і чинити добре, ласкаві і милостивий діла. Це єдиний спосіб порадувати Бога, Який створив нас за Своїм образом а, потенційно, і подобою, та Який любить нас нескінченною і справжньою любов'ю.

Ми повинні перестати обманювати себе, що можна бути людьми любові, одночасно чинячи жорстокі, недобре й бездумні діла для інших. Замість цього, давайте прагнімо перевершити один одного в шанобливості і турботах один про одного. Радіймо, коли знаходимо нагоду, щоб попросити виbacення у інших і пробачати її зі щирим і відкритим серцем. Таким чином, ми будемо віддавати щире служіння Богові й будемо наслідувати Йому - нашему Найвищому і Досконалому Добру. І будемо ми зростати в подібності до Нього – а це ж реалізація потенціалу, яким Він створив нас, - за Своїм же образом.

**«HOLD ON TO WHAT IS
GOOD»
*Sixth Sunday after
Pentecost***

“Love must be completely sincere. Hate what is evil, hold on to what is good”. We find these words of exhortation in today’s Epistle (Romans 12:6-14 – Good News Translation).

**«ATTACHEZ-VOUS DE
TOUTES VOS FORCES AU
BIEN»
*Sixième Dimanche après
la Pentecôte***

«Que votre amour soit sans hypocrisie. Ayez donc le mal en horreur, attachez-vous de toutes vos forces au bien". Nous trouvons ces paroles d'exhortation dans Épître d'aujourd'hui

Is it not strange that St. Paul speaks of sincerity in love? Is it possible that there can be a love which is not sincere? Would not that simply be hypocrisy and not really love at all? Of course that is so! Yet it is a useful exhortation from Paul for we do indeed do well to check out this love that we ought to have for the Lord and for others.

Unfortunately there are passions which conceal themselves under the mask of love, but which are little more than selfishness and the desire to dominate the lives of other people. There is great evil in this and it has brought a great deal of sadness and tragedy into the world.

This is why St. Paul follows his exhortation concerning sincerity in love with the demand that we also hate – hate what is evil and hold on to what is good. We do well to check out the consequences of our actions and words which are prompted by that which we call “love”. If these are evil, if they bring harm to others, than most likely what we are indulging in is not love at all but selfishness which we are allowing to dominate our lives and the lives of other people, while seeking to trick ourselves and others by giving it the name of something holy and good – “love”.

There have been - and are today - very many example of this sort of “love” in the world. One may think of the leaders of cults and religious movements, some of whom have

(Romains 12:6-14).

N'est-il pas étrange que Saint Paul parle de sincérité dans l'amour? Est-il possible qu'il puisse y avoir un amour qui n'est pas sincère? Ne serait-ce simplement de l'hypocrisie et ne pas vraiment du tout amour? Bien sûr, il en est ainsi! Pourtant, c'est une exhortation utile que donne Saint Paul, car c'est en effet bien que nous vérifions cet amour que nous devons avoir pour le Seigneur et pour les autres.

Malheureusement, il ya des passions qui se cachent sous le masque de l'amour, mais qui ne sont guère plus que l'égoïsme et le désir de dominer la vie d'autres personnes. Il est grand mal à cela et il a apporté beaucoup de tristesse et de tragédie dans le monde. C'est pourquoi Saint Paul suit son exhortation concernant sincérité dans l'amour avec la demande que nous détestions quelque chose aussi – que nous ayons le mal en horreur et nous attachions à ce qui est bon. Nous faisons bien de vérifier les conséquences de nos actes et les paroles qui sont élicitées par ce que nous appelons «amour». Si elles sont mal, si elles nuisent à l'autrui, alors très probablement ce auquel nous nous livrons n'est pas guère l'amour, mais l'égoïsme qui nous permettons à dominer nos vies et celles des autres, tout en cherchant à duper nous-mêmes et les autres en lui donnant le nom de quelque chose sainte et bonne – «amour».

Il ya eu - et il ya aujourd'hui - très nombreux exemples de ce genre d'«amour» dans le monde. On peut penser aux chefs de sectes et

brought about the death of their own followers. Or there are the sort of domineering parents who seemingly cannot ever let their offspring become free and independent because they just cannot give up their desire to have power over them. This sort of “love” is not a good thing at all – in fact it is quite evil, and all the more dangerous in that it is seductive and can even be made to sound noble and self-sacrificial. But its consequences give it away.

St. Paul tells us to hold on to what is *good*. This is really the only way to come to know and express *real love*: to love and to do good, kind and merciful acts. It is the only way to please God Who has made us in His own image and (potential) likeness and Who loves *us* with an infinite and true love.

We must stop fooling ourselves that it is possible to be people of love while doing cruel, unkind and thoughtless things to others. Instead, let us seek to out-do each other in showing honour and in caring for one another. Let us be happy to find reasons to ask forgiveness of others and to forgive *them* with a sincere and open heart. Thus we shall be offering true service to God and will be imitating Him – our Supreme and Perfect Good. And we shall be growing like Him – fulfilling the potential with which He has created us by making us in His own image.

mouvements religieux, dont certains ont entraîné la mort de leurs propres partisans. Ou il ya le genre des parents dominateurs qui apparemment ne laisseront jamais leur progéniture devenir libre et indépendant parce qu'ils ne pourront pas renoncer à leur désir d'avoir un pouvoir sur eux. Ce genre d '«amour» n'est pas une bonne chose du tout - en effet, il est très mal, et d'autant plus dangereux qu'il est séduisante et peut même sembler noble et d'autosacrifice. Mais ses conséquences lui révèlent sa vraie face.

Saint Paul nous dit de s'attacher à ce qui est *bon*. C'est vraiment la seule façon de connaître et d'exprimer le *véritable amour*: aimer et de faire le bien, les bons et miséricordieux actes. C'est la seule façon de faire plaisir au Dieu Qui nous a créés à Son image et (potentiel) ressemblance et Qui *nous* aime d'un amour infini et vrai.

Nous devons cesser de nous tromper qu'il est possible d'être des gens d'amour tout en faisant des choses cruelles, méchantes et irréfléchies aux autres. Au lieu de cela, nous devons cherchons à surpasser les uns les autres en montrant l'honneur et à prendre soin les uns des autres. Soyons heureux de trouver des raisons de demander pardon des autres et de *leur* pardonner avec un cœur sincère et ouvert. Ainsi nous offrirons un service fidèle à Dieu et serons imitateurs de Lui – de notre Bien Suprême et Parfait. Et nous serons de plus en plus comme Lui – en réalisant le potentiel dont Il nous a créés en nous rendant à Son image.